

Εφημερίς, Πρωτότυπον, Γερμανικῆς Γραμματικῆς

Ἰδρυθῆναι

ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘΜΟΣ 9.
ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ ΤΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1895.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩ. Π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

Δέν είναι πλέον όνειρον, ούδέ διακαῆς πόθος μόνον και εὐχὴ εὐσεβῆς, ἀλλὰ γὰρ ὡς τετελεσμένον. Ὡς προβαίνουνσιν αἱ ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παιδῶν ἐγγραφαί, σχεδόν βέβαιον εἶναι ὅτι ὄχι μόνον τῆς Σχολῆς ἡ λειτουργία ἐξησρακίθη, ἀλλὰ και ἡ πάντων τῶν πρακτικωτάτων τῆς Ἐφορίας σχεδίων ἐφαρμογὴ ἐλπίζεται. Εἶναι τὰ σχέδια ταῦτα, τὰ ὅποια ἐννοεῖται ὅτι ἐπι συζητοῦνται και δέν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὀριστικά, δυνάμενα ἐκ διαφόρων περιστάσεων νὰ τροποποιηθῶσι, τὰ ἐκόμενα, ὡς ἐν συνομιλίᾳ μετὰ μέλους τῆς Ἐφορίας ἀνεκρινόθησαν ἡμῖν.

Και δὴ πρωτίστως ἡ Ἐφορία ἐννοεῖ νὰ βρασιῇ τὴν ἐργασίαν τῆς ἐπὶ αὐστηροτάτης οἰκονομίας, προσπαθοῦσα, εἰ δυνατόν, οὐδὲν νὰ δαπανήσῃ. Ταῦτο και διότι ὑπὸ τῆς φύσεως τοῦ ἔργου ἐπιβάλλεται και διότι θελεῖ νὰ καταρτίσῃ ἀποθεματικὸν ὅσον ἐνεσσι υεῖζον, ὅπερ προσθέτουσα εἰς τοῦ ἐπομένου ἔτους τὰς συνδρομὰς νὰ καταρτίσῃ κεφάλαιον ἱκανὸν πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου τῆς.

Τοῦτο συνίσταται εἰς τὴν ἀγορὰν μικρῶ και εὐθηνοῦ οἰκοπέδου και τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀνάγεισιν κτιοῦ, ὅπερ νὰ χρησιμοποιηθῆι ὡς Σχολὴ γραμμάτων, ἀλλὰ και ὡς Σχολὴ ἐπαγγελματικῆ, ἐν ἧ ὁ βουλιόμενοι τῶν παιδῶν ἡ μὴ γνωρίζοντες τέχνην τινὰ νὰ ἐκμανθῶσιν μίαν οἶαν δὴποτε. Ἡ δὲ τῶν γραμμάτων διδασκαλία ἔσται στοιχειώδης. Αὕτη θελεῖ περιοριζεσθαι εἰς τὴν γνῶσιν ἀναγνώσεως, γραφῆς, τῶν 4 πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς, τῆς πατρίου ἱστορίας και τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων.

Ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνώσται, ὁ συνδυασμὸς εἶναι πρακτικωτάτος. Ὅντως ὁ παῖς ὁ ἄπορος δέν πρόκειται νὰ βιώσῃ ὡς λόγιος, οὐδέ τὴν μὲρφωσιν τοιούτων σκοπεῖ ἡ τῆς Σχολῆς ἰδρυσις. Ἄμα οὗτος μάθην ἀναγινώσκῃ και νὰ λογαριάσῃ, κατέστη ἱκανὸς βιοτέχνης, ἄμα δὲ διδαχθῆ τῆς πατρίδος του τὴν ἱστορίαν και τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα, ἔχει τ' ἀπαιτούμενα ἐφόδια ὅπως καταστῆ καλὸς πολίτης και καλὸς Χριστιανός.

Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τέχνης τινὸς προσκτάται τὰ μέσα ὅπως βιώσῃ ἀνέτως διὰ τῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν του. Ἡ τῆς τέχνης γνῶσις ὅμως σπουδαίως συμβάλλεται και εἰς τὴν ἡθικὴν τῶν παιδῶν διαμόρφωσιν, γνωστοῦ ὄντος πόσον εἰς τὴν ἡθικοποίησιν συντελεῖ ἡ ἐργασία.

Ἀλλὰ και ἄλλως ἔσται ὠφέλιμος ἡ τῆς ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς ἰδρυσις. Δι' αὐτῆς και εἰς τ' ἄτορα θελεῖ ἀποβῆ μικρὸς πόρος γρηγορίσμου ἡ βοηθείας τῶν οἰκογενειῶν των και αὐξήσει τῶν πόρων τῆς Σχολῆς θελεῖ ἐπέλθει, ὅπως οὐν τῷ χρόνῳ εὐρυθῆ ἡ δράσις και λειτουργία αὐτῆς.

Τοιαῦτα ἐν προπλάσματι τῆς Ἐφορίας τὰ σχέδια, αἵτινα πρακτικωτάτα εὐρίσκομεν και εὐεργετικωτάτην τὴν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων παιδίων ἐφαρμογὴν των. Τοῖς πολίταις ἤδη ἀπόκειται νὰ υποβοηθήσωσι διὰ τῆς ὅσον ἐνεσσι γενναιοτέρως παροχῆς τῆς συνδρομῆς των εἰς τὴν ὅσον ἐνεσσι ταχυτέραν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἡ τὴν συμπλήρωσιν των διὰ προσθήκης και ἐτέρων μέσων δι' ὧν ἡ Σχολὴ εὐεργετικωτέρον ὑπὲρ τῆς κοινωνίας θὰ λειτουργήσῃ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Φιλοδίκαιον αἶσθημα ἐμπέει ὑμῖν τὰς κατ' ἐμῷ γραμμάς. Εἰς τὸ παρελθὸν φέλλοι ἐβῆθημεν εἰς τὴν πολὺ δυσσέρεστον δι' ἡμᾶς—ἀεὶ τὸ πιστεύου—θέσιν νὰ πικράνωμεν τὸν Ἀστυνομιῶν Ἀνθιπολογογῆν κ. Μιχαλοπούλου. Εἰς τοῦτο δὲν ἐδιστασάμεν διώλου, ὡς δὲν θὰ διστάσωμεν ποτὲ πρὸ οἴου δῆποτε, ὅταν πρὶκεναι νὰ ἐλέγχωμεν παρεκτροπὰς μικρὰς ἡ μεγάλας οἶα, δῆποτε, ἰδιαίτερος μάλιστα ὅταν αἱ συντεπίαι τῶν παρεκτροπῶν ταύτων πίπτοναι ἐπὶ τῆς ἐμποροβιομηχανικῆς τάξεως, ἐπὶ τοῦ ἥωτικωτέρου δηλοδῆ τοπικοῦ στοιχείου, ἐξ ὧ τὸ μέλλον τῆς πόλεως ἰδίχ' ἐκζητᾶται. Διότι, ἐπὶ τέλους, και ὑπὸ ἐπιπέφιν συμφέροντος ἂν λάβωμεν τὸ πρᾶγμα, ὀφειλομεν νὰ τὸ πρᾶξωμεν, ἀφ' οὗ ἐκ τῆς τάξεως ταύτης ἰδίχ' ἡ Ἐκκλησιαστικὴ συντηρεῖται.

Ἄλλ' ὡς δὲν διστάλομεν νὰ ἐλέγχωμεν τὰ ἐλέγχου αἶψα, δέν διστάλομεν και ἰσχυρότερον λόγον νὰ ἐπαυῶμεν τὰ ἀξιεπαῖνα. Καὶ εὐρισκόμεθα σήμερον εἰς τὴν εὐσέρεστον θέσιν συγκριτῶντες τὸ γλυκὸ τῷ πικρῷ νὰ ἐπαυῶμεν ἐν μέτρον και μίαν ἐργεσίαν τοῦ κ. Μιχαλοπούλου, αἵτινα θερμῶς ἐπικροτοῦμεν.

Πρὶκεται περὶ τῆς Ἀγροτικῆς Ἀστυνομίος, ἧσις ἐν τῇ παρούσῃ ὄρα τοῦ ἔτους, ὡς ἐκ τῆς συλλογῆς τῶν ἐλλογῶν, ἀνάγκη ὅσον οὐδέποτε νὰ λειτουργῆ κανονικῶς. Καὶ λειτουργεῖ ὁμολογουμένως κανονικώτατα, ὡς διαβεβαιόσωμεν ἡμᾶς ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι, και ὅσον σπαρῶς ἀλλοτε ἰπάρχει ἀσφάλεια τῶν κτημάτων.

Τοῦτο ὀφείλεται πρωτίστως εἰς τὴν ἐπίμονον θέλησιν, τὴν ἀγροτονον ἐπίβλεψιν και τὰ ἀδοτηρὰ μέτρα τοῦ κ. Μιχαλοπούλου. Ἐν τοῦτων εἶναι ὅτι κατέστησε προσα-

πικῶς ὑπευθύνους τοὺς Ἀγροφύλακας. Οὕτως ἐν ἐπισημῶν ζημίᾳ καὶ γυναικοποιουμένην αὐτῶν ἄπαρτες οἱ Ἀγροφύλακες καταβάλλουσι τὴν ζημίαν ἀπὸ κοινοῦ. Τοῦτο καὶ τὴν ἐπιβλέψαν καθιστᾷ ἀγροπρωτότερον καὶ τὰ φιλικὰ ἀμοιβαῖα ἢ εἰς τοὺς συλλαμβανόμενους ὡς ζημιώδεις χάρισμα ἀποκλείει.

Ἐτερον ἐπίσης πρακτικὸν καὶ φιλόθρον ὅπως ἄμα ἔργον εἶναι ὁ καθορισμὸς 2 ἡμερῶν καθ' ἑβδομάδα, καθ' ἃς τὰ διεκτεγγῆται ἐλευθέρως τὸ ἔλεγγόμενον κοκκοπέριμα, κατ' αὐτὰς δὲ Ἀγροφύλακες καὶ Ἀστυφύλακες περιερχόμενοι διαρκῶς ἐπιβλέπουσι μὴτε ἀπὸ τῶν δένδρων συλλέγεται ἐλαιοκαρπός. Οὕτω καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐπέρχεται καὶ οἱ πτωχοὶ οἰκονομοῦσιν ἄλιγον ἔλαιον.

Καὶ ἤδη, ὡς ἐν συμπεράσματι, δὲν φρονεῖ ὁ κ. Μιχαήλ Πάριος ὅτι θὰ ἦτο προτιμώτερον τὰ εἶναι φίλος μετὰ τῆς «Καλαματιανῆς»; Ἡμεῖς ἐξομολογοῦμεθα ὅτι θὰ τὸ θερήσῃ μετ' εὐτόχημα. Πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τούτου δὲν θ' ἀπαιτεῖτο ἢ τὰ ἐπιβλεψῆναι κατὰ τι ἀσθητότερον εἰς τινὰ ὄργανον τοῦ ὅπως τὰ κειθαραγάκη τὰ γείτωσιν ἄλιγον ἤτοι ἀπότομα ἐν τῇ συμπεριφερᾷ των.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἐπὶ τῆς Προκηρύξεως τοῦ ἐκλεχθέντος Δημάρχου Θουρίας Αρ. Περωτοῦ.

Ὁ ἐκλεκτός τοῦ Δήμου μας, πρὶν ἤδη ἀναλάβῃ τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα, ἐξέδωκεν ἐν παρορτήματι τὴν βίβλιν θβρίου προκήρυξιν, δι' ἧς πᾶς τις θὰ ἐξελάμβανεν ὅτι ἤθελε διασαλπίζει τὰ μεγαλοφυῆ αὐτοῦ σχέδια, δι' ὧν προσετιμάζετο τὰ ἐξωραίσῃ καὶ λαμπρύνῃ τὸν Δήμον μας.

Δυστυχῶς ὅμως ἐν βλέμμα ἐπ' αὐτῆς ἀρκεῖ νὰ πείσῃ καθένας, ὅτι πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ ἐμφορήται ὑπὸ τοιοῦτων καλαισθητικῶν καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων ὁ ἐκλεκτός μας, ἀλλ' ὅτι ἐμπάθει καὶ ἡ προπατορικὴ διοργανωτικὴ βουλήμια τούτου καὶ τῆς κακοήθους σπείρας πάντες ὀλοῦ, ἐξώθησαν εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐν λόγῳ Προκηρύξεως.

Καὶ διὰ ταύτης λαμβάνουσι τὸ θάρρος, ὅπως ἐπιτύχῃσι τῶν ἀρπακτικῶν σχεδίων των τὴν πραγματοποίησιν, νὰ μοι ἀποδώσωσι τὴν ιδιότητα τοῦ σφετεριστοῦ τῆς δημοτικῆς περιουσίας, ιδιότητα, ἧς χαρακτηριστικὴ καὶ περιορισμὴν τὸν τε ἰδιωτικὸν καὶ πολιτικὸν αὐτῶν βίον. Διότι εἶναι γνωστὸν τῇ κοινωνίᾳ μας, τίνες εἰσὶ σφετερισταὶ τῆς δημοτικῆς, ὡς καὶ τῆς τῶν ἀτόμων περιουσίας. Καθὼς ἐπίσης γνωστὸν τυγχάνει εἰς τὸν δῆμον, τίνες διεξήγον κραταῖον ἀγῶνα, ὅπως περισώσωσι καὶ προστατεύωσιν ἀπὸ τὰς ἀρπακτικὰς χεῖρας αὐτῶν τὰς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν μας. Ἄς ἐπιμνησθῶσιν οἱ δουλεύοντες αὐτοῖς ψηφοφόροι Σπερχογιεῖς, καὶ οἱ τοῦ χωρίου Ἀντικαλάμου· οἱ στερηθέντες τὰς γαίας των, τὴν περιουσίαν των, οἱ κατασταθέντες εἰλωτες αὐτῶν. Εἰς τὰς τοιαύτας ἀρπακτικὰς σκέψεις οὗτοι ἐπόμενοι, καὶ ὑπὸ τοῦ κράτους τοῦ πάθους των διασυρόμενοι, δὲν δυστάξουσι νὰ διαβάλλωσι, νὰ συκοφαντῶσι. Τοὺς γνωρίζομεν καὶ μεθ' ἡμῶν ὀλόκληρος ἡ κοινωνία καὶ δὲν ἀποροῦμεν. Διὸ καὶ τὴν ἐφοδὸν ποιοῦντες μετὰ τοῦ βα-

ρῆως πυροβολικοῦ των κατὰ τοῦ πρὸ 4 μηνῶν ἀναδειχθέντος ἐνοικιαστοῦ τοῦ δημ. φόρου Σύκων καὶ Σταφίδος, ἐπιδιώκουσι τὴν ἐκπόρθησιν, τὴν ἐκπτώσιν τούτου, ἵνα οὗτοι ἀργότερον ἀναλαμβάνοντες τὴν διοίκησιν τοῦ δήμου ποιήσωσι νέαν δημοπρασίαν. Τὸ δὲ ἀντίτιμον τῆς ἐνοικιάσεως, τῶν ὡς εἰρηται δημ. φόρων, ἀνταλλάξωσι μὲ ἐκτελεστικὰς ἀποφάσεις ἃς ἐκτίσαστο κατὰ τοῦ ἤμου ὁ ἐργάτης καὶ Προκηρύξεως, εἰς παρωχημένας διοικήσεις αὐτῶν. Στερήσωσι δὲ οὕτω δεδουλευμένους μισθοὺς τῶν ἐντίμως καὶ μετὰ φιλοτιμίας ἐργασθέντων, καὶ δουλεύοντων κατὰ τὸ ἐκπνεόν νῦν ἔτος δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀληθῆ αἷτια τὰ ὠθήσαντα αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς Ἀληπασατικῆς Προκηρύξεως. Διότι ἐὰν ἐλάμβανον χώραν οἱ ἐν αὐτῇ παρασταθέντες λόγοι, ἐὰν ὄντως ὡς οὗτοι μᾶς συκοφαντοῦσι ἡμεῖς δὲν ἐπιμελήθημεν, ἢ ἀπὸ σκοποῦ ἐδολιεύθημεν τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου, ἐντιμότερον δι' αὐτοὺς ἦθελεν εἶσθαι νὰ μᾶς καταγγείλωσιν εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος μας, ἧς μόνον τὰ μουτράκια τους διὰ τέτοις βρωμοδουλιᾶς γνωρίζει, παρὰ νὰ καταφεύγωσι εἰς μέσσω, δι' ἅπερ τοὺς οἰκτεῖρει ὁ δῆμος. Ἄς εἶναι ὅμως βίβαιοι ὅτι δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχῃσι. Καθόσον ζῶμεν ὑπὸ τὸ κράτος νόμων καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐργηγοῦσιν φύλακες. Εἰς αὐτοὺς δὲ θὰ παραμείνῃ μόνον τὸ ρεζίλευμα, ὅπερ ἠπαθένωσι οἱ θεατρῶνοι τῶν φασουλίδων, αἵτινες διὰ προκηρύξεως διασαλπίζουσι τὰς παραστάσεις αὐτῶν μὲ μεγάλην ἐπιπεφιλίδα

ΑΠΟΨΕ ΜΕΓΑ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἐν Θουρίᾳ τὴν 7 Νοεμβρίου 1895

Διατελῶ πρόθυμος.

Ὁ Δήμαρχος Θουρίας
Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Τὴν ἐρχομένην Τρίτην, 14 τρέχ. μηνός, δικάζεται εἰς τὸ ἐνταῦθα Κακουργιοδικεῖον ὁ ἐκ Δολῶν τῆς Ἀθίνας Δημ. Π. Γελασίας, ὅτι κατὰ τὸν Ἰανουάριον Ε. Ε. μ' ἐπυροβόλησεν ἐπανειλημμένως διὰ περιστρόφου (ρεβόλβερ), ἔξ ὧν ἡ μὲν μία σφαῖρα διεπέρασε παρὰ τὴν ὀσφύν μου, ἐξελθοῦσα ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὄστοῦ, ἡ δὲ δευτέρα τὸ ἀριστερὸν γόνα, καὶ ὡσεὶ νὰ μὴ ἦσκον ταῦτα ὁ κατηγορούμενος δίκην θηρίου ἔσυρε τὴν σκανδάλην τοῦ περιστρόφου του, καὶ αὕτη κατὰ τύχην μου ἐκτύπη ἐπὶ τῶν ριφθέντων ἐπὶ τῆς σκανδάλης δακτύλων μου, ἄλλως καὶ αἱ ἄλλαι τρεῖς σφαῖραι θὰ διήρχοντο, ὡς αἱ δόμοι, ἀπὸ τοῦ σῶμα μου. Ἐμείνα κληήσης ἐπὶ πέντε μῆνας, καὶ μέγρι σήμερον ἐξέκολλουθὲ πάσχων ἐκ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, σωθεὶς ὡς ἐκ θαύματος τῇ ἀρωγῇ τῶν Ἰατρῶν κ. κ. Κωνστ. Μποζώνη καὶ Γ. Πεφικίδου.

Ὁ κατηγορούμενος Γελασίας εἶνε ὁ τρόμος τοῦ χωρίου Δολῶν καὶ λίαν ἐπικίνδυνος. Ἐν τούτοις πολλοὶ καταβάλλονται προσπάθειαι, καὶ ἰδίᾳ πολιτευομένων, ὅπως ἀπαλλάξωσι τὸ τοιοῦτον πῆρας πρὸς μέγα σκάνδαλον, εὐελπιστῶ ὅμως, ὅτι οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. δικασταὶ καὶ ἔνορχοι θὰ ἀπονεύωσι πλήρη δικαιοσύνην, καὶ θὰ διδάχῃ ὁ κατηγορούμενος, ὅτι τὴν δικαιοσύνην δὲν ἐπιρεάζουσι ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΑΙ.

Ἐν Καλάμῃ τῇ 7 Νοεμβρίου 1895.

Ὁ παθὼν καὶ τραυματισθεὶς
ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΟΥΓΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ Γ. Μ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ

Υπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη γεγονοῦσα ἀνεπαύθη τῇ προχθὲς Πέμπτῃ εἰς Κύριον σεβαστῆ τῆς πόλεως μας Δέσποινα, ἡ *Ἐλένη, γῆμα Γ. Μ. Καπετανάκη*. Ἐλκουσα ἢ θαροῦσα τὴν καταγωγήν ἐκ τῆς ἐνδόξου Λακωνικῆς οἰκογενείας τῶν *Καπετανάκη* καὶ διαμορφωθείσα ὑπὸ τὰς παραδόσεις τῆς πατριωτικῆς καὶ ὑπερηφάνου οἰκογενείας τῆς, ἀπὸ φύσεως δ' ἀγαθὴ καὶ ἐνάρετος, διεγρήθη ἐν τῷ βίῳ ὡς σύζυγος, ὡς μήτηρ, ὡς Χριστιανή, ἀσκήσασα ἐν περιστάσι πάσαν κοινωνικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἀρετήν.

Ἡ κηδεὶα τῆς μεταστάσης ἐγένετο ἐν συνωστισμῷ τῆς ἐπιλεκτοτέρας μερίδος τῆς κοινωνίας μας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν ἄλλων τάξεων, τιμώντων τῶν συρροούτων καὶ τὰς ἀτομικὰς ἀρετὰς αὐτῆς καὶ τὸ μέγα οἰκογενειακὸν αὐτῆς ὄνομα.

Ἡ θαροῦσα ἦτο ἀδελφὴ τοῦ ἀγαπητοῦ ἐνταῦθα Δικηθόρου κ. *Α. Καπετανάκη* καὶ τῆς Ἀξιοτίμου Κυρίας *Αικατερίνης* συζύγου *Π. Λογοθέτου*, Ἰατροῦ, μήτηρ δὲ τοῦ ἰσαδελφίου φίλου ἡμῶν κ. *Ἀντωνίου Καπετανάκη*.

Μὲ τῆς καρδίας τὴν φωνὴν διαθέρως συλλυπούμεθα πᾶσι τοῖς συγγενέσι, τοῦ δὲ ἀγαπητοῦ ἡμῶν νιότου τῆς σφίγγομεν τὴν χεῖρα καὶ θερμὰ παρὰ τοῖς ἰδικοῖς του γύρομεν δάκρυα ἐπὶ τοῦ νεοκαρποῦς τάφου τῆς πολυφιλίτου καὶ πολυτίμου αὐτοῦ μητρὸς.

ΦΥΡΔΗΝ—ΜΙΓΔΗΝ

Ἡ «*ΑΝΑΤΟΛΗ*» θὰ ἐκδίδεται κατὰ Κυριακὴν εἰς σχῆμα μεγαλειέρον τῆς «*Ἀκροπόλεως*» καὶ ἐπιτάσσεται ὡς *Ἐπιτομή*. θὰ περιέχῃ δέ, ἐν συντόμῳ περιλήψει:

— Ἑβδομαδιαίαν ἐπιθεώρησιν τῆς πολιτικῆς, κοινωνικῆς, φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ λ. κινήσεως τῆς Ἑσῶ καὶ Ἑξῶ Ἑλλάδος. — Ἐπισκόπησιν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας. — Ἀρθρα θρησκευτικὰ, σχετικὰ πρὸς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τοῦ Κλήρου. — Ἀρθρα στρατιωτικὰ καὶ Ναυτικὰ — Μελέτας ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας καὶ τῆς ναυτιλίας παρ' ἡμῶν καὶ τῆ Ἑλληνικῆ Ἀνατολῆ — Σύνοψιν τῶν καθ' ἑβδομάδα δημοσιευμένων περὶ Ἑλλάδος εἰς τὰ φύλλα τῆς Ἀλλοδαπῆς. — Τὴν χρηματιστικὴν κίνησιν τῆς ἑβδομάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν χρηματιστικὴν κίνησιν τῆς Ἀλλοδαπῆς. — Ἀνταποκρίσεις εἰς ὄλων τῶν ἠρωσθησάντων σπουδαίων μερῶν τῆς Ἑσῶ καὶ Ἑξῶ Ἑλλάδος. — Δελτίον τῆς καταστάσεως τοῦ κράτους ὑπὸ ὑγειονομῆ ἐποψίαν. — Ἱστορικὰ καὶ λαογραφικὰ μελέτας περὶ τῆς προόδου τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων τῆς Ἑλλάδος, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῶν κρατῶν ἐκείνου μεθ' ἧν συνδεόμεθα διὰ πολιτικῶν καὶ ἠθολογικῶν συμφερόντων. — Ἑβδομαδιαίαν σατυρικὴν ἐπιθεώρησιν τῆς παρ' ἡμῶν πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς κινήσεως. — Ἀρθρα φιλολογικὰ, ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ παντοῦ εἶδους. — Ἐπιφυλλίδας πρωτοτύπου ἢ κατὰ μετάφρασιν τῶν κορυφαίων ξένων συγγραφέων, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἐπιτηνίστε τον λοιπόν! Σήμερον, περὶ ὧραν 4 1]2, ἐν τῇ κάτω Πλατεῖα θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ἀθλιείας καταστάσεως τῆς πατρίδος καὶ τῶν αἰτιῶν αὐτῆς. Ἐκροῖτε τι γλέντι ἔχει νὰ γείνη. Ἀλλὰ γλέντι, τὸ ὅποσον διὰ μερικὸς κάθε ἄλλο παρὰ γλέντι θὰ εἶναι, διότι θ' ἀκούσουν νὰ τοὺς ψάλλῃ τὸν ἀραβαλλόμενον Ποῖος εἶναι αὐτοί, τοὺς καταλαμβάνετε—οἱ ποικιτενόμενοι. Ποῖος αὐτός, τὸν ἐκροῖται—ὁ κ. Πούλος Φοῖφας. Ἐπιτηνίστε τον λοιπόν, ἀλλὰ καὶ γλέντιστε τους!

Ἐκεῖ 'ς τὴν καινούργια πλάτεια, ἔμπροσθὰ 'ς τοῦ Καλλικούρη, καταμεσήμερα, τόσος κόσμος πηγαινορχοῖται γύρω του, καὶ αὐτὸς χαμπαράκι! Κολοκαθισμένος, τὸ βραδί του καὶ τὸ σακκούλι του 'ς τὸ πλευρό, τὰ πόδια του σηκωμένα, τὰ χέρι του σταυρωμέν' ἀπάρου 'ς τὰ γόνατά του, τὸ κεφάλι του ἀκουμπισμένο 'ς τὰ χέρια καὶ γιὰ κοιμάτανε, γιὰ λιαζότανε, μὰ χωρὶς νὰ κινήσῃ σταλιά ἢ νὰ δειλῇ ἀλλίως πῶς καταλαμβάνει τί γίνεται γύρω, ὡς ἔνα τέταρτο καὶ περισσότερο, λίγο εἶναι, ποῦ καθόμουν καὶ τὸν κοίταγα! . . . Τὸν ἐλήλεσα, 'ς τ' ἀλήθεια.

Τὸν ἀγαπητόν μας Κουρὴν Στραβόλαιμον πάντοτε ἐγρωρίζομεν γενετόν. Τὸ προχθεσινὸν ἐν Ἀνδροῦσῃ συμβάν, ὅπερ ἐν ταῖς Εἰδήσεσιν ἀναγράφομεν, ἔρχεται νὰ ἐπιρρώσῃ τὴν ἰδέαν μας. Εὔγε, γίλε.

ΨΥΧΗ ἈΔΕΛΦΗ.

Ψυχὴ τοῦ χρόνια καρτερῶ,
Ψυχὴ τοῦ χρόνια περιμένω,
Ψυχὴ ἀδελφὴ τοῦ λαχταρῶ,
Γιὰ σένα λυθῶ καὶ πεθαίνω.

Ἐρημος, μένος πάντα τριγυρῶ
Καὶ ζῶ μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὸν πόθο
Νὰ εὔρω τὴν ψυχὴ ὅπου ποῦ,
Ἐκείνη τοῦ μὲ νοιώθει καὶ τὴν νοιώθω.

Στὸ σκότος τῆς ζωῆς λήμψε 'ὄρα φῶς
Καὶ φώτισέ μου τὴ ζωὴ τὴ μαύρη
Καὶ κάμε τῆς χαρὰς τοῦ εἶναι κρυφὸς
Τὸ δρόμο ἢ ψυχὴ μου ταῦρη.

Μὲ τὴ Φιλία τοῦ φωτοβολεῖ
Ἄρ' ἔλθης ἔσο εὐλογημένη,
Ἡ μὲ τὸν Ἔρωτα τοῦ πυροπολεῖ
Πάλι ἢ ψυχὴ μου σὲ προσμένει.

Ψυχὴ τοῦ χρόνια καρτερῶ,
Ψυχὴ τοῦ χρόνια περιμένω,
Ψυχὴ ἀδελφὴ τοῦ λαχταρῶ,
Γιὰ σένα λυθῶ καὶ πεθαίνω.

ΕΞΗΝΗΜΕΝΟΣ

ΕΙΜΗΣΕΙΣ

Τῇ 7ῃ τρέχοντος ἐν τῇ ἀγορῇ Ἀνδροῦσης ὁ Ἰω. Ἀντωνιάδης ἔχων ἀφορμὰς κατὰ τοῦ Ν. Τζανῆ ἐπέστη καὶ ἐτραυματίσεν αὐτόν διὰ κάμας εἰς τὸν ἀριστερὸν ἀντιβραχίονα, θὰ τῷ κατέφερε δὲ καὶ δεύτερον θανατηφόρον τραῦμα, ἂν μὴ παρατυχῶν καὶ γενναίως παρεμβὰς ὁ ἐκ Πεταλίδου κ. Κουρῆς Στραβόλαιμος τὸν ἀνεχαίτιζε.

— Ἐν ᾧ ἡ ἐξ Ἀλαγονίας Ἀναστασοῦλα Παπαδέα ἐπὶ ἐλαιοδένδρου εὐρισκομένη συνέλεγε τὸν ἐλαιοκαρπὸν σφαῖρα ὄπλου Γκρά, ἄγνωστον πέθον ἔλθουσα, διεπέρασε τὴν καρδίαν τῆς καὶ τὴν κατέρριψεν ἄπουν.

— Ἐν Κωλογερόραχῃ τῆς Ἰθάμης τῆ 5ῃ Ἰσταμένου κατόπιν ἔριδος ἐξ οἰκογενειακῶν λόγων ἐφονεύθη ὁ Ἀδάμ Πρεβενᾶς ὑπὸ τοῦ Γ. Σορλώνη

— Τῇ 8ῃ ἰδίου εὐρέθη φονερόμενος ἔξω τοῦ χωρίου Βανάδος ὁ Νικόλαος Πούλος.

ΤΑ ΕΓΚΟΣΜΙΑ

Ἄφικτο ἐξ Ἀγγιάλου καὶ κατέλυσε παρὰ τῷ γαμβρῷ αὐτῆς κ. Πέτρῳ Μοσχίδῃ, τῷ ἀξιολύτῳ φίλῳ καὶ διακεκριμένῳ Μηχανικῷ ἐπὶ τῶν ἰδρυτικῶν ἢ ἀξιοτίμῳ Κυρία Π. Οἰκοδόμου, τοῦ αὐτοῦ γαμβροῦ Μεγαλεμποροῦ καὶ Τραπεζίτου, μετὰ τῆς Δεσποινίδος θυγατρὸς τῆς Ἀνάτης, ἧς ἡ ἠθικὴ διάπλασις, ἡ διανοητικὴ μόρφωσις, ἡ μορφὴ, ἡ ἀπεικονίζουσα τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμοιο, τὸ ἀποπνέον νό ἀγνὸν ἄρωμα τῆς εὐαγγελικῆς ἀγάπης ἐξείραυσε τὴν φερώνυμον τῆς οὐρανοῦ ταύτης ἀγάπης εἰς ἐπίζηλον καὶ σπανίαν περιουσίην. Ἐπὶ τούτῳ δὲ διαθεσὴν ἀπευθύνομεν τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν τῷ φιλότῳ κ. Μοσχίδῃ καὶ τῷ ἀξιολύτῳ αὐτοῦ Συμβῳ.

— Ὁ ἐξοχος ἐπιστήμων, ὁ ἐν Γαλακτοῦ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἐπιστήμης καὶ καρπώθεις ἀποτελεσματικῶς διὰ τῆς βαθύτης αὐτοῦ κρίσεως τῆς προσοῦ αὐτῆς, ὁ κυρίως ἐν Ἑλλάδι μεταγγίλας τὰς θεωρίας τοῦ Σαρκό, ὁ εὐλαβὴς καὶ πολὺτιμος φίλος, τὸ σέμνωμα τῆς Μεσσήνης, ἐξ ἧς ἔκει τὴν κατὰ γωγὴν, ὁ Ἰατρος κ. Νικολάος Καλλιμασιόνης, ἀντιήλαξεν ἀρραδύνα μετὰ τῆς ἐξαιρετικῆς Δεσποινίδος Κατίνης Δημητριάδου, θυγατρὸς τοῦ ἐν Ἀρτίστῃ Ἐργοστασάρχου καὶ Πολιτευτοῦ. Εἰς τὴν εὐτυχὴ ταύτην ἔωσαν δύο εὐγενῶν καρδιῶν ἀπαγγέμεθα ὅτι δύναται νὰ εὐχθῆ καρδίᾳ εὐλαβίᾳ ἀγαπῶσα.

— Πικρὸν ἠγγέλλον ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγέλα τῇ ἐνταῦθα Κυρίᾳ Ἀριάνῃ ἄλ. Σουμπούλου, ὁ θάνατος τοῦ ἐπ' ἀδελφῆ ἀνεψιοῦ αὐτῆς Γεωργίου Σακορράφου, ὑποκυφάντος εἰς δολίαν νόσον ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητος. Πικροτέρην τὴν ἀπώλειαν καθιστᾷ ἡ ἀξία τοῦ τιμωμένου, φιλολόγου ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων πολλὰ παρασχόν δείγματα καὶ ἐπιζόμενα ἄλλα μίξονα τῆς ἐξοχῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ μορφώσεως. Λόγους δὲν εὐόλοισκεν παραγορίαι διὰ τὴν ἔσταιον ἐνταῦθα θείαν αὐτοῦ, εἰς τὰ τουφεκίως φιλοσυγγενῆ σπέρμα τῆς ὁποίας νέον ἠνοίγει τραυμα πρὶν ἢ τὸ ἐκ τοῦ τραγικοῦ κελοῦ τοῦ πολυκλαύτου αὐτῆς ἀδελφοῦ ἑπουλωθῆ. Ὁ Θεὸς μόνος δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΠΡΑΞΕΣ

Ἐπρεπε ὁ κύριος ἀστυνόμος νὰ μὴ ᾔην τόσον αὐθαίρετος εἰς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, οὐδόκιως λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν παράπονα· βεβαίως δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ δίκαιωμα τοῦ νὰ πράττῃ ὅ,τι ἤθελε ἐπέλθει εἰς αὐτὸν κατὰ νόον, διότι αἱ τοιαῦται πράξεις ἀποδεικνύουσι αὐτὸν ἀγνοῦντα τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα. Διότι τὸ νὰ κατεδαφίση ἀνευ δεδικοιολογημένης αἰτίας τὴν καλύβην τοῦ ἰδιοκτῆτου κ. Β. Δαμιανοῦ ἢ Κοκορογιαννῆ ὑφ' ἣν ἐστεγάζετο ὁ δυστυχὴς Τσιρικόπουλος, κειμένην δὲ εἰς θέσιν Ποταμιά ὄριον Καλαμῶν καὶ ἐντὸς τοῦ περιτειχισμένου περιβόλου τοῦ διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὀργάνων, τοῦτο ἀποδεικνύει αὐτὸν κατὰ τι τυραννικὸν καὶ ἀσπλαγχνόν.

Ὅθεν ὑπομνήσκομεν ἡμεῖς κ. ἀστυνόμε τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου, οὗ βεβαίως θὰ διατελήτε ἐν ἀγνοίᾳ.

Ἰδοὺ κύριε ἀστυνόμε τί τὸ διάταγμα κελεύει, ἀνέξτε ὅτι ἡ οἰκοδομὴ κατεσκευάσθη αὐθαιρέτως δι' αἰὸν δι' ἵποτε λόγον.

Ἄρθρ. 1.— Ἀρμόδιος πρὸς κατεδαφίαν οἰκοδομημάτων ἀνεγερθέντος ἐπὶ παραβάσει τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως τινος εἶναι ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τούτου μηχανικός ἢ ἀρχιτέκτων.

Ἄρθρ. 2.— Ἄμα ἀνακαλυπτομένης παραβάσεως τινος ὁ μηχανικός θέλει μεταβαίνει ἐπὶ τόπου καὶ συντάττει πρωτόκολλον περὶ αὐτῆς μετὰ διαγράμματος ἐμφαινόντος ἀκριβῶς τὴν παράβασιν καὶ τὴν ἔκτασιν

τῆς, ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τούτου ἀποστελλομένου πάραυτα πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, προσκαλεῖ ἐγγράφως τὸν ἰδιοκτῆτην τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἐπὶ παραβάσει τοῦ σχεδίου ἀνεγερθείσης νὰ κατεδαφίση τὸ εἰς τὴν γραμμὴν ἀντιβαῖνον μέρος τῆς οἰκοδομῆς του ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας, ὀρίζομενης ἐκ τῆς προσκλήσεως.

Ἄρθρ. 3.— Ὁ ἰδιοκτῆτης δύναται, ἐντὸς δεκαήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ προσκλήσεως νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν πρᾶξιν τοῦ μηχανικοῦ τὴν χαρακτηρίζουσαν τὸ οἰκοδομημᾶ του ὡς ἀντιβαῖνον εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου, δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει καὶ ὀριστικῶς.

Ἄρθρ. 4.— Μὴ ἀποπερστούμενης τῆς κατεδαφίσεως ἐντὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ ὀρισθείσης προθεσμίας, ὁ μηχανικός βεβαιοῖ διὰ πρωτοκόλλου τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαιτήσεώς του, καὶ συνεννοούμενος μετὰ τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἐπιλαμβάνεται τῆς κατεδαφίσεως, μεταχειριζόμενος πρὸς τοῦτο ἡμερομισθίους ἐργάτας, τοὺς ὁποίους θέλει ἐπιτηρεῖ, ὅπως κατεδαφίζομένου μόνου τοῦ μέρους τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἢ πλατείας ὑφισταμένου, μὴ βλαπτήται τὸ ὑπόλοιπον οἰκοδομημᾶ οὔτε τὸ ἐκ τῆς κατεδαφίσεως ὑλικόν.

Ἐνεκεν τῆς ἀγνοίας τοῦ ἀνωτέρῳ διατάγματος κύριε ἀστυνόμε, ὀλίγον ἔλειψε νὰ γίνητε πρόξενος αἰματηρῶν σκηνῶν. Δὲν εἶναι ἐντροπὴ τὸ νὰ μὴ ἤξεύρη τίς τι τὸ νὰ μὴ θέλῃ νὰ μάθῃ.

I. ΔΑΜΙΑΝΟΣ, Μηχανικός.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Ὁ Γεώργιος Ζορμπᾶς, κάτοικος Μεσσήνης, διὰ τῆς ἀπὸ 15 Ἰαννουαρίου 1895 πρὸς τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Καλάμαις Πρωτοδικῶν ἀναφορᾶς τινὴν ἠτήσατο νὰ τῷ ἐπιτραπῆ καὶ ἐγείρει τὴν προσήκουσαν περὶ διαλεύξεως ἀγωγὴν του κατὰ τῆς συνήγου του Ἄγγης, θυγατρὸς Δ. Σαραντοπούλου, κατοικοῦ ὡσαύτως, διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐκτεθειμένους λόγους. Τὸ δὲ δικαστήριον τῶν ἐν Καλάμαις Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ἐπ' ἀριθ. 879 Ε. Ε. ἀποφάσεώς του ἐδέχθη τὴν ἀναφορὰν ταύτην καὶ διέτυξε τὴν δημοσίευσιν καὶ τοιχοκόλλησιν αὐτῆς εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 677 τῆς Πολ. Διοικητικῆς ἐπιζόμενα μέρη.

Συνεπῶς δὲ πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην παραγγέλλει τὴν κατὰ νόμον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ κλητῆρος τοιχοκόλλησιν τῆς παρούσης εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον τοῦ ἐν Μεσσήνῃ Συμβολαιογράφου Παμίσου Γ. Γεωργιάδου καὶ εἰς τὰ ἀκροατήρια τοῦ Εἰρηροδικείου Παμίσου καὶ τοῦ Πρωτοδικείου Καλαμῶν, ἀμὲν δὲ τὴν δημοσίευσιν ταύτης διὰ τῆς ἐν Καλάμαις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἢ «Καλαματιατῆ».

Καλάμαι τῇ 8 Νοεμβρίου 1895.

Ὁ πληρεξέσιος τοῦ Γ. Ζορμπᾶ
ΠΑΝΑΓ. ΣΠΑΝΙΔΗΣ
Δικηγόρος.